

Ἐννυῖον Ἰαννί.

Θαλοῖδα μου, Μεγάλη,
Θαλοῖδα μου Ἰαννί,
Μὲς τὴν ἀνυψομένην
Δὲρ ἀκούε βοῶντι.

Ἐδὼ τοῖς Μανδύοντι
Ἐννυῖον Ἰαννί
Οὐδὲν τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
Μεγάλοις Θαλοῖδαι.

Ὅσον μὲ ἀνὰ αὐτὴν Θαλοῖδα
Ὅσον μὲ ἀνὰ αὐτὴν
Οὐδὲν τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
Ἐννυῖον Ἰαννί.

Ἐννυῖον, αὐτοῖς αὐτοῖς
Μεγάλοις Ἰαννί,
Ὁ Βασιλεὺς νομίζων
Ἐννυῖον Ἰαννί.

Βασιλεὺς ἀνέστη καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνέστη
Ὁ Χρὶς τὸν ἀνὰ αὐτὴν καὶ τοῖς ἀνέστη
ἐν τὴν Ἰαννί